

end § 49 i Grundloven. I dette Stykke er jeg forsaavidt ikke enig med de ærede Medlemmer, og naar det ærede Medlem fra Mariager mente, at det var underligt, at Ministeren saa kunde tage Kjøbenhavns Befæstning provisorisk, vil jeg dog dertil bemærke, at her er der en væsentlig formel Forskjel. Der staar ikke i nogensomhelst organisk Lov, at det Fornødne med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning fastkættes ved Finantsloven. Se, det skulde man jo i Tide have sørget for, at man kunde have faaet en saadan Lov, hvori der havde staaet en saadan Paragraf, at det Fornødne med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning fastkættes ved Finantsloven. Det havde jo efter denne Regel været aldeles tilstrækkeligt for den høitærede Minister til ikke at røre en Sten, ikke at grave en Spade fuld Jord paa disse Punkter. Det synes jeg, det ærede Medlem fra Mariager maa erkjende, at de to Ting kunne i Virkeligheden ikke sammenlignes; vi have en bestemt Regel i Loven af 6te Marts 1869, og Finantsministeren bærer sig, men en tilsvarende Regel have vi ikke i nogen Lov om Kjøbenhavns Befæstning. Saa fremkom der ogsaa en Bemærkning, ikke om selve Sagen, men om det mere konstitutionelle ved Sagen, nemlig at der staaar „vedtages paa Finantsloven“. At „vedtages“ der betyder affuratur det Samme som i § 49 i Grundloven, derom er der ingen Tvivl. Har man i det Hele nogen Sinde hørt, at Finantsministeren har nægtet, at „vedtages“ i § 49 i Grundloven maa tages i samme Forstand, hvori det er indsat, at det betyder „vedtaget af Rigsdagen“? Jeg har i det mindste ikke hørt Ministeren acceptere en juridisk Professors Deduktioner om, at „vedtaget“ betyder noget helt Andet end det, der absolut i Grundloven maa forstås ved Ordet „vedtages“. Der forekommer det mig, at man gjør Finantsministeren Uret, og ligeledes naar man paa staaar, at han maa erkjende, at hans provisoriske Instrumenter af 1ste April ikke ere Finantslove. Det er aldeles ubilligt i denne Henseende at rette nogen Behreidelse imod ham eller at fordre nogen Forklaring af ham, thi saavidt mig bekendt, har han aldrig paa staaet, at hans 8 Provisorier ere Finantslove. Som Bevis for, at han ikke mener det, har han da ogsaa i Dag fremlaagt en Finantslov for indeværende Aar. Naar Provisoriet af 1ste April var en Finantslov, behøvede han jo ikke at forelægge en Finantslov for indeværende Aar. Nei, Feilen ligger slet ikke deri. Den Bevilling, som Ministeriet giver sig selv den 1ste April, fremtræder jo slet ikke i den Henseende med falsk Flag; den har aldrig udgivet sig for Finantslov. Den har ud-

givet sig for en Indtægts- og Udgiftsbevilling, og den har blot den Feil, at den slet ingen Bevilling er, og det fordi en Bevilling efter Grundloven kun kan gives af Rigsdagen; det er Hovedfeilen. Det er en Erstatning for den midlertidige Finantslov, som indtil for 15-16 Aar siden kaldtes ligesaa: Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, men dog i to Henseender forskellig derfra, nemlig for det Første i Henseende til Indhold, idet den omfatter en Mangfoldighed af Ting, som disse midlertidige Finantslove ikke have indeholdt; og for det Andet paa Grund af sin Oprindelse, idet den er oprunden grundlovsbrydende, i Stedet for, at de andre ere oprundne som lovlige Bevillinger. Jeg tror altsaa ikke, at vi kunne bebreide Finantsministeren de tre Ting. Vi kunne ikke bebreide ham, at han nogensinde har kaldt sine Provisorier Finantslov, heller ikke tror jeg, at vi kunne bebreide ham, at han nogensinde har taget Ordet „vedtaget“ i § 49 i den juridiske Professors Sprogbrug, og heller ikke kunne vi bebreide ham, at han, der har taget Kjøbenhavns Befæstning provisorisk, har undladt at tage Udvidelsen af Lotteriet paa samme Maade, idet han for det Sidste har en Norm, som han mener ikke at have for det Første, med andre Ord, fordi Bestemmelser i de specielle Love have mere Betydning for ham end de for Frihedslivet afgjørende Bestemmelser i selve Grundloven.

N. Andersen (Dense Amts 2den Valgkreds): Jeg har kun bedt om Ordet for at gjøre en Bemærkning til en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Det ærede Medlem fremkom nemlig med den Udtalelse, at Kollektørerne ved Lotteriet skulde gjøre sig uberettiget Fordel ved at spille paa Lodderne i nogle Klasser og senere at sælge dem til Kjøbelodspris, medens de kun give Staten Fornyhelsesprisen, saaledes, at de altsaa stikke Overskudet i deres egen Lomme. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er aldeles og meget strengt forbudt Kollektørerne, og der er sat alvorlig Straf derfor. I et enkelt Overtrædelsetilsælde, som er indtruffet i Kjøbenhavn i de sidste Aars Tid, ere saadanne strenge Straffe komne til Anvendelse. Jeg kan naturligvis ikke svare for, at Ingen trods det strenge Forbud skulde vove at gjøre det; det er jo en Umulighed at kunne svare for Alle i saa Henseende, men jeg har kun villet fremhæve, at det er meget strengt forbudt, og at man, hvor man har fundet Noget skyldig i Overtrædelse deraf, har straffet det strengt.